

**Uchwała Sądu Dyscyplinarnego Wyższego
z dnia 25 marca 1938 r.
sygn. akt D 12/38**

- 1) Zawieszenie sędziego w czynnościach urzędowych jest uzasadnione wszczęciem przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego.**
- 2) Praktyki homoseksualne sędziego, zwłaszcza jeśli połączone są z obcowaniem sędziego z osobami z nizin społecznych oraz sporami dotyczącymi wynagrodzenia za świadczone usługi seksualne, w sytuacji ujawnienia wobec opinii publicznej, stanowią uchybienie godności sędziego.**

Dnia 25 marca 1938 r.

Sąd Dyscyplinarny Wyższy w składzie:

przewodniczący sędzia Sądu Najwyższego K. Fleszyński

członkowie sądu: sędzia Sądu Najwyższego E. Szmit

 sędzia Sądu Najwyższego J. Duda,

przy udziale prokuratora przy Sądzie Najwyższym S. Lubodzieckiego

i sędziego grodzkiego Jerzego Czapli, jako protokolanta,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym z dnia 25 marca 1938 r. zażalenia Aleksandra Bilińskiego, sędziego sądu grodzkiego w Słomnikach na uchwałę sądu dyscyplinarnego krakowskiego okręgu apelacyjnego z dnia 12 marca 1938 r., (sygn. akt Sd. 4/38), którą zawieszono sędziego Bilińskiego w czynnościach służbowych, na mocy art. 186 rozporządzenia – Prawo o ustroju sądów powszechnych¹

skargę sędziego Bilińskiego na uchwałę sądu dyscyplinarnego krakowskiego okręgu apelacyjnego z dnia 12 marca 1938 r., zarządzającą zawieszenie sędziego Bilińskiego w czynnościach służbowych, oddala.

Uzasadnienie

Uchwałą sądu dyscyplinarnego krakowskiego okręgu apelacyjnego z dnia 12 marca 1938 r. wszczęto postępowanie dyscyplinarne przeciwko sędziemu Aleksandrowi Bilińskiemu o uchybienie godności urzędu, popełnione przez to, że wbrew obowiązкови strzeżenia powagi sędziego i unikania wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności jego stanowiska, uprawiał pederastię i w związku z tym zawierał bliższy stosunek z mętami społecznymi, a w szczególności z sędziem karanym mieszkańcem miasta Lwowa Stefanem Soroką, którego w dniu 31 stycznia 1938 r. we Lwowie sprowadził w nocy do swego mieszkania, odbył z nim stosunek cielesny, następnie popadł z nim w zatarg co do wysokości wynagrodzenia i po

¹ Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 lutego 1928 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz.U. 1928 nr 12 poz. 93.

dłuższym sporze zapłacił mu 2 złote, po czym Soroka opuścił mieszkanie zabierając sędziemu Bilińskiemu z kamizelki złoty zegarek, o którego skradzeniu sędzia Biliński niezwłocznie zameldował w komisariacie policji. Tą samą uchwałą wobec powagi uchybienia zarzuconego sędziemu Bilińskiemu zawieszono go w czynnościach służbowych.

W skardze na powyższą uchwałę co do zawieszenia w czynnościach służbowych sędzia Biliński powołuje się na niekaralność pederastii wobec obowiązującego kodeksu karnego i na brak przepisu, wyłączającego homoseksualistów od zajmowania stanowiska sędziego; powołuje się również na to, że oddawanie się pederastii nie umniejsza wartości intelektualnej ani moralnej jednostki i nie jest niczym hańbiącym.

Zawieszenie sędziego Bilińskiego w czynnościach służbowych jest prawnie uzasadnione wszczęciem przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego (art. 182 lit. a u.s.p.). Jest ono również faktycznie uzasadnione. Wprawdzie obowiązujący kodeks karny nie karze nierządu przeciwko naturze, ale ta niekaralność nie wyłącza możliwości zapatrywania się na oddawanie się sędziego nierządowi przeciwko naturze, a w szczególności pederastii, jako na takie zachowanie się, którego ujawnienie na zewnątrz może przyjąć ujmę godności sędziego, zwłaszcza gdy z tym nierządem przeciwko naturze łączy się obcowanie sędziego z osobą spośród mętów społecznych, wdawanie się z nią w targi o wynagrodzenie za nierządne świadczenie i na tle niezadowolenia z wynagrodzenia stawanie się ofiarą okradzenia przez tę osobę.

Z tych zasad należy skargę oddalić (art. 186 u.s.p.).

[Przywołane przepisy: 182 lit. a. u.s.p., 186 u.s.p.]